

روشهای مختلف سیاستگذاری در نظام آموزشی

ساسان رضایی^{۱*}، زینب ظهیری^۲، مهسا شاه حسینی^۳، شبنم حبیبی^۴، کامبیز صادقی^۵

- ۱- دانشجوی کارشناسی ارشد رشته برنامه ریزی درسی دانشگاه پیام نور مرکز کرمانشاه، کرمانشاه - گیلانغرب
 - ۲- دانشجوی کارشناسی ارشد رشته برنامه ریزی درسی دانشگاه پیام نور مرکز کرمانشاه، کرمانشاه - اسلام آباد غرب
 - ۳- دانشجوی کارشناسی ارشد رشته برنامه ریزی درسی دانشگاه پیام نور مرکز کرمانشاه - کرمانشاه
 - ۴- دانشجوی کارشناسی ارشد رشته برنامه ریزی درسی دانشگاه پیام نور مرکز کرمانشاه، کرمانشاه - ثلاث باباجانی
 - ۵- دانشجوی کارشناسی ارشد رشته برنامه ریزی درسی دانشگاه پیام نور مرکز کرمانشاه، کرمانشاه - سرپلذهاب
- *ساسان رضایی: sasan.rezaee94@gmail.com

چکیده

بهره‌گیری درست و به دور از هر گونه افراط و تفریط و یا تعصب کورکورانه از سیاستگذاری می‌تواند موجب تحقق رسالت اصلی آموزش و پرورش گردد که همانا تربیت و رشد تک انسان‌ها به منظور کمال نفس آنهاست. سعی و کوشش با هدف اصلاحات در آموزش و پرورش، مشروط بر ایجاد هماهنگی و تجانس در لایه‌های مختلف نظام آموزش، دگرگونی‌های سازنده و تاثیر گذاری را در نظام آموزشی ایجاد خواهد کرد. محتوای سیاستگذاری در نظام تعلیم و تربیت نوین از رویکردی کل گرایانه پیروی کرده و به تناسب ویژگی‌های ملی، منطقه‌ای و بین‌المللی با حفظ سیاست‌های کلی کشور باید انعطاف پذیر باشد. در سایه تعلیم و تربیت نوین است که فرهنگ‌ها، ارزش‌ها و هنجارها از نو بازسازی و بازآفرینی می‌شوند. یکی از موضوعات مهم در اتخاذ سیاست‌های آموزشی، توجه به منابع انسانی و در راس آن «معلم» است. برای قرن بیست و یکم از معلمان به عنوان «کارشناسان یادگیری اثربخش» یاد شده است. مهمترین چالش سیاستگذاری در آموزش و پرورش در هزاره ی سوم، سیاست تحول و تبدیل نظام آموزش فعلی به «آموزش و پرورش کارا و اثربخش» است. کارآمد کردن نظام آموزشی مستلزم برنامه ریزی و سیاستگذاری آموزشی بر اساس واقعیات است. در مقاله حاضر سعی شد است انواع روشهای موجود در سیاستگذاری آموزشی مورد توجه و بررسی قرار گیرد.

واژه‌های کلیدی: سیاست، سیاستگذاری، روشهای سیاست گذاری، نظام آموزشی

۱_ مقدمه

از آنجا که فرآیند سیاستگذاری، یک عنصر مهم در برنامه‌ریزی آموزشی است، تبیین مفاهیم "سیاست" و "سیاست‌گذاری" قبل از آن که به مطالب دیگر بپردازیم، ضرورت دارد. وجود تعاریف متعدد و گوناگون از واژه "سیاست" امری قابل درک است. اما در این جا مراد ما از سیاست یک تعریف عملی و کارکردی است: سیاست، تصمیم‌گروهی یا انفرادی آشکار یا غیرآشکاری است که مجموعه‌ای از رهنمودها برای هدایت تصمیمات آینده، شروع یا کند نمودن یک اقدام، یا راهنمایی اجرایی در مورد تصمیمات قبلی را فراهم می‌آورد. سیاست‌گذاری، گام اول یک چرخه برنامه‌ریزی